

Протокол

№

гр. София, 05.10.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3150** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13,20 часа се явиха:

Страните по делото редовно призовани.

ИЩЕЦЪТ Д. Н. В. – не се явява, представлява се от адв. В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) –представлява се от юрк. И., с пълномощно по делото.

За СГП - прок. Д..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че днешното съдебно заседание е първо.

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговора по исковата молба.

Д. доказателствените искания на ищеца - молба за задължаване на трето лице, както и да се приемат писмените доказателства към исковата молба.

ДОКЛАДВА, че е указал на ищеца да подsigури един свидетел при режим на довеждане.

АДВ. В.: Поддържам исковата молба, заедно със становището по исковата молба.

Оспорвам отговора. Моля да се приемат приложените доказателства. Водим допуснатия ни един свидетел при режим на довеждане. След разпита му, моля да ми дадете възможност евентуално да направя нови доказателствени искания.

ЮРК. И.: Оспорвам исковата претенция. Поддържам представения от нас писмен отговор.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат писмените доказателства, да се изслуша свидетелят.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към исковата молба.

ПРИЕМА становището на ответника, както и отговора по становището на ответника, на ищеца.

СНЕ самоличността на свидетеля, както следва:

М. К. Г. – 30 год., българин, български гражданин, от [населено място], в момента живее в С., без родство с ищеца, без дела с ищеца и ответника.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същия обеща да говори истината.

Разпит на свид. Г.:

Познавам Д. В. от 2013 г., когато с него бяхме за пръв път в САЩ на студентска бригада. Още два пъти след това сме били на бригада в САЩ. Оттам датира нашето приятелство, мога да твърдя, че сме най-добри приятели. Знам за какво се води делото. През септември 2020 г. - случи се на 2 септември, по време на един големите протести пред т. нар. Тригълник на властта. Имах уговорка с него към 10,30 - 11,00 часа вечерта да се видим в П., тъй като ни предстоеше поредната екскурзия, на която да отидем заедно. Към 10,20 - 10,30 часа му звънях, да му кажа, че тръгвам към П., а той не ми вдигна телефона. Това беше много странно, защото той винаги отговаря или в рамките на 10 - 15 минути връща обаждането. Зачудих се какво е станало. Впоследствие звънях на брат му, който също не ми отговори. Това се повтори още 1 - 2 пъти в следващите 2 - 3 часа и съответно аз не тръгнах за П.. Сутринта, когато станах отново им звънях, но телефоните им бяха изключени. Писах им и в социалните медии да видя какво става, тъй като се притесних. Нито ми отговориха, нито телефоните им бяха включени и на двамата. Вечерта на 3 септември около 9,00 – 9,30 часа, Д. ми се обади и ми каза, че излиза от 07 РУ в С., каза, че са го арестували и да отида да видим и да ми обясни. Отидох при него. Разказа ми как се е случило всичко предишната вечер по време на големия протест. Когато го видях, той беше преbledнял, с изражение, което не съм виждал на лицето му. От 8 години сме приятели, били сме и в трудни моменти и при загуби, той винаги е бил позитивно настроен, винаги е приемал нещата по различен начин. Този път на лицето му имаше притеснение и отчаяние. Още помня това изражение на лицето. Не мога да кажа, че и сега се е възстановил напълно. Както казах в началото, предстоеше ни екскурзия след 3 седмици. Два - три дни след първата ни среща, се видяхме отново да уговорим екскурзията, той нямаше никакво желание, беше се затворил в себе си. Не искаше да отиде никъде, искаше само да си стои къщи, не искаше да се среща с приятелите ни, които бяха по-голяма компания. Впоследствие пропадна пътешествието ни. А дали все още продължава - да. Преди около 1 месец пътувахме с него към П.. След като

завихме на [улица]по посока П., бяхме спрени за рутинна полицейска проверка. Още щом видях палката, започна да му трепери ръката. Аз го попитах дали всичко е наред, а той каза, че не иска пак да го арестуват и да правят такива неща с него. Пак беше пребледнял, без да има никаква причина. А това се случи при редовна полицейска проверка, без да има никакви нарушения.

На въпроси на адв. В., СВИДЕТЕЛЯТ: Знам, че е ходил на психолог, но не съм сигурен дали е взимал лекарства, но знам, че известно време след това ходеше на психолог. За задържането най-общо каза, че първо са му направили обиск на колата, без съгласие. Впоследствие са му дали документ за това. Впоследствие, когато са ги отвели в 07 РУ той, брат му и другите им двама приятели, всеки е бил в отделна килия, цяла нощ са ги разкарвали, разпитвали са ги, тормозили са ги. Не става дума за физически тормоз, оставили са ги без вода и храна, което е тормоз. Чак на следващата вечер, когато са го пуснали и е влязъл в колата, е установил, че някой е пипал в колата и документите за обиска не са били вече там, както и други неща, като не е бил предупреден за това. Д. каза, че са били задържани около кръстовището на [улица]и [улица]. Знам, че по време на ареста първо са били спрени, след като са се качили в колата - заедно с брат му и другите двама приятели, от двама полицаи с мотор, впоследствие са дошли и още двама полицаи с мотор. На по-късен етап са дошли са и техни колеги от 05 РУ, които са извършили обиска на място. Отминавали са доста хора. Д. ми сподели, че е бил доста притеснен от това нещо, имало е хора, които са го снимали. Даже в социалните мрежи имаше снимки. Лично видях този статус в една от групите за П. - че техни съграждани са арестувани на еди-кое си кръстовище. Видях този статус няколко дни по-късно, вече при втората ни среща го видях.

На въпрос на прокурора, СВИДЕТЕЛЯТ: Работя в държавната администрация.

На свидетеля не се поставиха повече въпроси и беше освободен от залата.

АДВ: В.: Поддържам молбата по реда на чл. 192 ГПК. Представям и още една молба към 07 РУ, като моля да се изиска от началника му да представи докладна записка от служителя, извършил фактическото задържане на ищеца, тъй като това е задължителна предпоставка за издаване на заповед за задържане. С оглед отговора на ответника, че оспорва съдържанието на психологичната консултация, направена от магистър психолога Л. Б. по отношение на ищеца, моля да се назначи съдебно-психиатрична експертиза, при която вещото лице, след запознаване с експертната консултация, с всички материали по делото, в т.ч. и протокола от разпита на днес разпитания свидетел, да даде заключение относно вида и характера на претърпените от ищеца неимуществени вреди и дали е могло да настъпят по начина, по който са описани в исковата молба и в експертното заключение на магистър психолога.

ЮРК. И.: По днес представената молба, моля да не бъде уважавана. В случая няма задължителен документ във формата на докладна записка, която да бъде издавана и служеща за издаване на административен акт – заповед за задържане. По отношение на исканата експертиза, моля да не бъде уважавана, тъй като считам, че само ще преповтаря представеното становище от медицинския психологически преглед на ищеца, който е само по негово искане, а и ще повтори твърденията на ищеца, които считам за неверни, тъй като видно дори от отменения акт – заповедта за задържане, от която твърди, че е претърпял неимуществени вреди, същият е задържан за престъпление, извършено по чл. 325 НК.

ПРОКУРОРЪТ: Да се уважат доказателствените искания. Експертизата следва да не бъде психиатрична, а психологична, тъй като не са възникнали съмнения в дееспособността на ищеца.

СЪДЪТ НАМИРА следното:

Следва да уважи двете доказателствени искания по чл. 192 ГПК, с оглед на това че се касае за исково производство, доказателствената тежест е изцяло върху ищеца за установяване на факти и обстоятелства, изложени в исковата молба, съответно ако задължената страна по двете молби не разполага с документа, може да отговори по посочения начин.

По отношение на доказателственото искане на ищеца, направено в днешното съдебно заседание за изслушване на психиатрична експертиза, СЪДЪТ НАМИРА, че доколкото същото се базира на експертна консултация на Л. Б. – психолог, следва да призове като свидетел горепосоченото лице, което в качеството на свидетел да даде показания за личните си впечатления за състоянието на ищеца.

Не следва да се допуска като доказателствено искане психологична експертиза, тъй като се касае само за един документ, видно от приложения такъв към исковата молба и в тази връзка не следва да се уважава доказателственото искане на ответника, направено в отговора да се задължи ищеца да приложи и други документи, ако ги има. Както беше посочено, върху същия е доказателствената тежест, ако той разполага с други медицински или писмени доказателства е следвало да ги приложи.

С оглед гореизложеното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане на съдебно-психиатрична експертиза от страна на ищеца, както и искането на ответника за задължаване на ищеца да приложи други доказателства във връзка с психологичния му статус.

ДОПУСКА до разпит като свидетел Л. Б., която да бъде призована по адрес, посочен от страна на ищеца в 7-дневен срок от днес.

УВАЖАВАВА 2 бр. доказателствени искания по реда на чл. 192 ГПК, като двете молби се изпратят на задълженото трето лице, посочено в тях.

ОТЛАГА делото за 14.12.2021 г., от 13,30 часа, за която дата страните уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,43 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: